

KUPIEŃ (2) *sb m*

sg G kupniã (1). ◇ D kupniowi (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Ten, który kupuje (2) : Venditiones simplariae, Przedanie yednoŃtáyne/ to yeŃt gdy przekupieŃ kupniowi nie yeŃt dáley powinien/ yedno to co nád zwyŃz (niŃ która rzecz Ńtoyi) wziãł/ wrocýc/ gdy Ńie yãki brak a fáŃz ná kupi okaŃe. *Mącz 394b; SarnStat 1177.**

Synonimy: nabywacz, zakupieŃ.

Cf KUPIEC